

Mehed, naised ja piibellik võrdsus

Piibel õpetab meeste ja naiste täielikku võrdsust loomises ja lunastuses (1Ms 1:26-28, 2:23, 5:1-2; 1Kr 11:11-12; Gl 3:13, 28, 5:1).

Piibel õpetab, et Jumal on avaldanud ennast Püha Kirja tervikus, autoriteetses Jumala Sõnas (Mt 5:18; Jh 10:35; 2Tm 3:16; 2Pt 1:20-21). Me usume, et Piiblit tuleb tõlkida tervikuna ja teemade kaupa. Me tunnustame ka, et on vältimatu teha vahet inspiratsiooni ja tõlgenduse vahel: inspiratsioon kuulub jumaliku impulsi ja kontrolli hulka, mille kaudu kanooniliste tekstide tervik on Jumala Sõna; tõlgendus kuulub inimliku tegevuse hulka, mille kaudu me püüame mõista ilmutatud tõe nii, et see on kooskõlas Püha Kirja terviku ja Püha Vaimu juhtimisega. Et olla tõeliselt piibellikud, peavad kristlased jätkuvalt jälgima oma usku ja käitumist Piibli uurimisvalguses.

Piibellikke tõdesid

Loomine

1. Piibel õpetab, et nii mees kui naine loodi Jumala näo järgi ning et neil mõlemal oli otsene suhe Jumalaga. Mees ja naine jagasid koos erinevaid kohustusi, mis puutusid laste sünnitamisse ja kasvatamisse ning valitsemisse loodud korra üle (1Ms 1:26-28).

2. Piibel õpetab, et naine ja mees loodi täielikku ja võrdsesse partnerlusse. Sõna „abi“ (*ezer*), mida kasutatakse naise kirjeldamiseks esimeses Moosese raamatus 2:18, viitab enamikel juhtudel Jumalasse Vanas Testamendis (nt 1Sm 7:12; Ps 121:1-2). Seetõttu sõnast „abi“ ei kandu üle mingit tähendust, mis viitaks naise alamasse positsiooni või tema alluvusse.

3. Piibel õpetab, et naise loomine mehest näitab inimeste põhilist ühtsust ja võrdsust (1Ms 2:21-23). Esimeses Moosese raamatus 2:18,20 kirjeldab sõna „sobiv“ (*kenegdo*) võrdsust ja vastavust.

4. Piibel õpetab, et mees ja naine langesid koos pattu: Adam ei olnud vähem süüdi kui Eeva (1Ms 3:6; Rm 5:12-21; 1Kr 15:21-22).

5. Piibel õpetab, et Aadama valitsus Eeva üle oli pattulangemise tagajärg ning seetõttu polnud osa algsest korrast. Esimese Moosese 3:16 on ennustus pattulangemise tagajärgedest, mitte kirjeldus Jumala soovitud korrast.

Lunastus

6. Piibel õpetab, et Jeesus Kristus tuli lunastama nii naisi kui ka mehi. Usu läbi Kristusesse tulevad meist Jumala lapsed, ühes Kristusega ja pärijad päästmise õnnistuses, sõltumata rassilistest, sotsiaalsetest või sugulisest kuuluvusest tingitud erinevustest (Jh 1:12-13; Rm 8:14-17; 2Kr 5:17; Gl 3:26-28).

Kogukond

7. Piibel õpetab, et nelipühäl tuli Püha Vaim ühtemoodi nii meeste kui naiste peale. Ilma vahet tegemata elab Püha Vaim nii naistes kui meestes ja jagab oma andi ilma sugulise eelistuseta (Ap 2:1-21; 1Kr 12:7, 11, 14:31).

8. Piibel õpetab, et nii naistel kui meestel on kutsumus arendada hingelisi ande ja kasutada neid vallates Jumala armu (1Pt 4:10-11). Nii meestele kui naistele on antud jumalikud anded, millega teenida Kristust Tema võimu all (Ap 1:14, 18:26, 21:9; Rm 16:1-7, 12-13, 15; Fl 4:2-

3; Kl 4:15; vaata ka Mk 15:40-41, 16:1-7; Lk 8:1-3; Jh 20:17-18; võrdle ka Vana Testamendi näidetega: Km 4:4-14, 5:7; 2Aj 34:22-28; Õp 31:30-31; Mi 6:4).

9. Piibel õpetab, et Uues Testamendis viivad nii naised kui mehed läbi prohvetlikke, preesterlikke ja kuninglikke talitlusi (Ap 2:17-18, 21:9; 1Kr 11:5; 1Pt 2:9-10; Ilm 1:6, 5:10). Sellepärast ei tohiks mõnesid üksikuid Piibli kohti, mis näivad piiravat naiste täielikku lunastuse kaudu toodud vabadust, tõlgendada liiga lihtsustatult ja nii, et nad on vastuolus ülejäänud Piibli õpetusega, vaid nende tõlgenduses tuleb arvesse võtta seos üldise Piibli õpetuse ja selle tervikuga (1Kr 11:2-16, 14:33-36; 1Tm 2:9-15).

10. Piibel määratleb juhirolli kui õiguse teiste teenimiseks, mitte nende üle võimu kasutamiseks (Mt 20:25-28, 23:8; Mk 10:42-45; Jh 13:13-17; Gl 5:13; 1Pt 5:2-3).

Perekond

11. Piibel õpetab, et abikaasad on koos armulise elu pärijad ja et nad on kokku köidetud suhtes, millesse kuulub mõlemapoolne alamlikkus ja vastutus (1Kr 7:3-5; Ef 5:21; 1Pt 3:1-7; 1Ms 21:12). Abielumehe „peana“ (*kephale*) olemist abielusuhtes tuleb mõista kui mõlemapoolset alluvust, ennastohverdava armastuse ja teineteise teenimisena (Ef 5:21-33; Kl 3:19; 1Pt 3:7).

12. Piibel õpetab, et nii emad kui isad peavad kasutama juhirolli oma laste eest hoolitsemises, nende kasvatamises ja õpetamises (2Ms 20:12; 3Ms 19:3; 5Ms 6:6-9, 21:18-21, 27:16; Õp 1:8, 6:20; Ef 6:1-4; Kl 3:20; 2Tm 1:5; vaata ka Lk 2:51).

Rakendamine

Kogukond

1. Kirikus tuleb tunnustada nii naiste kui meeste vaimuande, neid tuleb arendada ja kasutada nii teenistuslikes kui õpetuslikes tegevustes kõigil tasanditel: väikegruppide juhtidena, hingeliste nõustajatena, jumalateenistuse eestvedajatena, administraatoritena, vanematekogu liikmetena, õuha õhtusöömaaja teenistuses, vaimulikus töös, õpetamises, jutlustamises ja ülistamises.

Selliselt talitades austab kirik Jumalat kui vaimuandide allikat. Olles Jumala poolt volitatud, täidab kirik temale usaldatud valitsemisülesande ilma suurema kaotuseta, mis juhtub siis, kui pooled kirikuliikmed on välja jäetud vastutusrikastest ülesannetest.

2. Kirikus tuleb avalikult tunnustada nii naisi kui mehi, kes teenivad ja juhivad. Selliselt talitades on kirik eeskujuks ühtsusest ja harmooniast, mis peaks iseloomustama usklike kogukonda. Maailmas, mis on lõhestunud diskrimineerimise ja soolise eraldamise tõttu, lahutab kirik ennast ilmalikest ja paganlikest meetoditest, mille eesmärk on panna naised tundma ennast alaväärtuslikena nende soo tõttu. See aitab ära hoida nende lahkumist kirikust või ärapöördumist Kristlusest.

Perekond

3. Kristlikus kodus peavad mees ja naine alistuma teineteisele, püüdes täita üksteise eelistusi, soove ja pürgimusi. Kumbki abikaasast ei tohi valitseda teise üle, vaid mõlemad peavad teenima teineteist, alandlikult pidades teist endast paremaks. Kui otsustamisel satutakse ummikusse, tuleb lahendust otsida piibellike meetodite abil, selle asemel et üks abikaasast teeb otsuse.

Nii tehes aitavad mees ja naine kristlikul kodul seista vastu abikaasadele sobimatust võimu ja autoriteedi kasutusest ja kaitsevad seda naise või laste ärakasutamise eest, mis mõnikord on traagiline tagajärg hierarhilise tõlgendusena mehest kui perekonna „peast“.

4. Kristlikus kodus peavad abikaasad õppima jagama vastutusrikast juhi rolli andide, asjatundlikkuse ja kättesaadavuse põhjal, arvestades piisavalt selle osapoolega, keda käesolev otsus kõige rohkem mõjutab.

Nii tehes õpivad abikaasad austama oma pädevust ja teineteise täiendamist. Seeläbi kaob oht, kus üks kaasadest muutub igaveseks kaotajaks, kes peab tihti kasutama teise meele järgi olemise või petlikke manipuleerimisvõtteid, et kaitsta eneseväarikust. Ehitades oma abielu partnerlusele, kaitseb paar endid sattumast nende surnud ja vigaste abielude hulka, mis tulenevad abielulistest ebaõiglustest.

5. Kristlikus kodus jagavad abikaasad elustiili, mida iseloomustab Kristuses leitud vabadus, ning elavad ilma süütundeta või silmakirjalikkuseta. Nad on vabad ebapiibellikust “traditsionalismist“ ja võivad rõõmu tunda ühisest vastutusest Kristuses.

Nii tehes väljendavad nad avalikult oma kuulekust Piiblile, on eeskujuks teistele abielupaaridele kes otsivad kristlikku vabadust ning seisavad domineerimise ja ebavõrdsuse mudelite vastu, mis mõnikord on kirikule ja perekonnale peale sunnitud.

Me usume, et siin tekstis väljendatud piibellik võrdsus on Piibli järgi tõene.

Me oleme kindlad veendumuses, et Piibel oma tervikus on vabastav Sõna, mis annab kõige tõhusama viisi nii naistele kui meestele kasutada Püha Vaimu poolt saadud ande ja seeläbi teenida Jumalat.

Gilbert Bilezikian
W. Ward Gasque
Stanley N. Gundry
Gretchen Gaebelein Hull
Catherine Clark Kroeger
Jo Anne Lyon
Roger Nicole